

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 1. maj 2024 blev i sag nr. 100719:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

HDI Global Specialty
Langebrogade 3F
1411 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpforsikring. I brev af 15/11 2023 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Jeg skal herved på vegne af min klient, Grundejerforeningen ... (herefter 'Klager') indgive en klage til Ankenævnet for Forsikring over HDI Global Security's (herefter 'HDI') afgørelse om at foretage forholdsmæssigt fradrag i udbetalingen og dermed ikke yde berettiget retshjælpsdækning til Klager.

Klager ønsker, at Ankenævnet for Forsikring tager stilling til hvorvidt HDI skal anerkende, at Klager er berettiget til at modtage udbetaling af den anmodede dækningssum uden forholdsmæssigt fradrag.

Sagsfremstilling

Klager anlagde i september 2019 sag mod [modpart] ved retten i ... som følge af konstaterede fejl og mangler ved arbejder udført af [modpart]. Klager anmodede samtidig om retshjælpsdækning ved Klagers forsikringsselskab HDI.

For nærmere sagsfremstilling af retssagen henvises til sagens processkrifter mv. Af hensyn til sagens omfattende materiale er sagsmaterialet ikke vedlagt nærværende skrivelse. Ved Ankenævnets anmodning vil materialet blive fremsendt.

-ooo0ooo-

HDI meddelte den 7. november 2019 dækningstilsagn, dog en maksimal dækningssum på kr. 325.000,00.

Dækningstilsagn samt forsikringsbetingelser vedlægges som hhv. **bilag 1 og 2**.

Den 16. marts 2021 meddelte [advokatfirma], at de behandlede Klagers retshjælpssag på vegne af HDI. Som følge heraf blev fremtidig korrespondance afholdt mellem undertegnede og [advokatfirma]. For overblikkets skyld betegnes [advokatfirma] tillige som HDI i nærværende.

Undertegnede har løbende fremsendt opdateringer til HDI vedrørende sagens fremgang, herunder om løbende udbetaling som følge af afholdte omkostninger forbundet med sagen.

For god ordens skyld bemærkes, at HDI den 11. februar 2022 meddelte, at der ville ske udbetaling af i alt kr. 78.509,25 som følge af positivt afholdte omkostninger. I forbindelse med udbetalingen blev der fratrasket en selvrisiko på kr. 15.000,00.

Efter længere sagsbehandling blev der i retssagen afholdt retsmægling. HDI blev orienteret herom den 1. november 2022. I forlængelse heraf meddelte HDI at retsmægling ikke var omfattet af forsikringen.

Retsmægling blev afholdt den 22. november 2022. Parterne indgik på baggrund heraf forlig.

Forliget vedlægges som **bilag 3**.

For god ordens skyld bemærkes at parterne som et væsentligt led i forliget aftalte, at hver part skulle bære egne sagsomkostninger, herunder omkostninger afholdt i forbindelse med det afholdte syn og skøn.

Som følge af ovenstående, og inden sagen var endeligt afsluttet ved retten, fremsendte undertegnede den 13. december 2022 anmodning om udbetaling i henhold til den fremsendte salærredegørelse, samlet kr. 231.490,75.

Salærredegørelsen vedlægges som **bilag 4**.

Den 22. december 2022 meddelte HDI, at de ikke kunne godkende forliget, men at de alligevel gerne ville dække omkostningerne forbundet med den afholdte retsmægling.

Efter flere drøftelser, herunder telefonisk, fremsendte HDI den 11. januar 2023 en revideret salærredegørelse og tilbød i alt kr. 184.549,75 til udbetaling. For god ordens skyld bemærkes, at HDI ved deres reviderede salærredegørelse – noget overraskende – ikke har medtaget omkostninger afholdt til retsmægling, trods HDI tidligere meddelte dette ville blive dækket. Tillige havde HDI anført at undertegnedes salær alene var kr. 292.500,00 og ikke kr. 335.000,00 som anført i den fremsendte salærredegørelse.

Af salærredegørelsen fremgik det, at HDI havde foretaget fradrag i dækningen svarende til kr. 125.000,00. HDI henviste i forlængelse heraf til, at fradraget var et skønsmæssigt fastsat fradrag svarende til et meget konservativt estimat, af hvilke sagsomkostninger Klager, efter HDIs vurdering, ville være blevet tilkendt, såfremt retten havde taget stilling til sagsomkostningerne.

Korrespondance med HDI vedlægges som **bilag 5**.

Klager var/er fortsat ikke indstillet på at acceptere HDIs tilbudte dækning, hvorfor nærværende klage er nødvendiggjort.

Det bemærkes, at sagen blev endeligt afsluttet ved retten den 29. maj 2023, efter uenighed om, hvorvidt det indgåede forlig skulle føres til retsbogen.

Klagers bemærkninger

Klager har tegnet en kombineret forsikring for andels- og ejerforeninger, og Klager havde som tidligere anført fået et dækningstilsagn med en dækningssum på i alt kr. 325.000,00.

Klagers advokats salær dækker over omkostninger forbundet med sagen. Forinden forligets indgåelse var der påløbet 190 arbejdstimer på sagen svarende til i alt kr. 268.000,00 ekskl. moms. Hertil skal tillægges tiden forbrugt på varetagelse af den afholdte retsmægling.

Det bemærkes, at sagen har haft en sådan karakter, at det samlede advokatsalær kan anses som rimeligt og forventeligt, særligt under henvisning til det lange sagsforløb.

HDI anfører, at der foretages fradrag, idet HDI vurderer, at Klager, såfremt retten havde taget stilling til sagsomkostningerne ville være blevet tilkendt hel eller delvis dækning heraf.

HDI er imidlertid forpligtet til at se på sagen i sin helhed, herunder sagens alternative forløb, såfremt der ikke var blevet indgået forlig.

Det bemærkes, at det har været et afgørende moment i forbindelse med forligsdrøftelserne, at hver part skulle bære egne omkostninger, herunder afholde egne omkostninger til syn og skøn, og det anses for overvejende sandsynligt, at parterne ikke havde indgået forlig, såfremt omkostningsfordelingen skulle overlades til retten.

Der er undertegnede vurdering, at en gennemførelse af hovedforhandlingen ikke ville have ført til et mere gunstigt resultat for Klager, og derved HDI, idet dækningsmaksimummet under alle omstændigheder ville være overskredet væsentligt. HDI har altså blot set sit snit til at minimere deres omkostninger ved deres 'afgørelse' af 1. januar 2023.

Det understreges, at det videre sagsforløb, udover forberedelse og gennemførelse af hovedforhandling, ville have indbefattet afholdelse af nyt syn og skøn ved en ny skønsmand, herefter et eventuelt supplerende syn og skøn samt udarbejdelse og indlevering yderligere processkrifter. Arbejder svarende til mindst 50-75 advokattimer.

Tillige bemærkes, at en retssag unægtelig er forbundet med en vis procesrisiko, en risiko som Klager og undertegnede vurderer væsentligt større end det som eventuelt kunne vindes. Det kan derfor undre, at HDI ikke ønsker at acceptere forliget, men derimod medvirker til at øge sagsomkostningerne forbundet med sagen, og pålægge Klager en unødvendig procesrisiko, særligt under hensyntagen til, at dækningsmaksimummet allerede var opbrugt på sagen.

Med henvisning til ovenstående, synes det klart, at HDI ikke har varetaget Klagers interesse i sagen. Derimod stiller HDI sig selv bedre, idet HDI anvender det indgåede forlig som en mulighed for at udbetale mindre i dækningsmaksimum, trods der i sagen har været væsentligt højere omkostninger, og sagens alternative forløb ville have resulteret i, at HDI skulle udbetale den fulde dækningssum.

Ankenævnet for Forsikring

4.

100719

For overblikkets skyld ses nedenstående beregning, som tydeliggør den fortjeneste HDI opnår på bekostning af Klager. For god ordens skyld bemærkes, at det er lagt til grund, at Klager ville vinde retssagen trods dette ikke er givet. Tillige har undertegnet taget udgangspunkt i det af HDI fastsatte salær, idet jeg skal understrege, at dette ikke accepteres.

	Omk. pr. dags dato		Omk. ved afholdt hovedforhandling	
Omkostninger til syn og skøn inkl. moms	kr.	96.009,28	kr.	96.009,28
Idømte kærsmålsmkostninger til modparten inkl. moms – landsretten	kr.	2.500,00	kr.	2.500,00
Overført til voldgiftsnævnet – 14.05.2020	kr.	2.500,00	kr.	2.500,00
Overført til domstolsstyrelsen – 02.03.2021	kr.	9.150,00	kr.	9.150,00
Overført til domstolsstyrelsen – 31.08.2021	kr.	400,00	kr.	400,00
Diverse udlæg	kr.	3.000,00	kr.	3.000,00
Salær inkl. moms – retsmægling	kr.	25.000,00	kr.	25.000,00
Salær inkl. for arbejdet indtil indgåelse af forlig (uden salær til retsmægling)	kr.	292.500,00	kr.	292.500,00
Forventede omkostninger til supplerende syn og skøn inkl. moms (skønsmand)			kr.	95.000,00
Berammelsesafgift			kr.	14.000,00
Salær inkl. moms for arbejdet indtil sagen endelige afslutning			kr.	190.000,00
Tilkendte sagsomkostninger såfremt det lægges til grund at Klager vandt sagen			kr.	-125.000,00
Sagsomkostninger i alt	kr.	431.059,28	kr.	605.059,28
Allerede udbetalt	kr.	-78.509,25	kr.	-78.509,25
Selvrisiko	kr.	-15.000,00	kr.	-15.000,00
Til udbetaling	kr.	337.550,03	kr.	511.550,03
HDI's skønsmæssige fradrag	kr.	-125.000,00		
Til udbetaling i alt	kr.	212.550,03	kr.	511.500,03
Dækningsmaksimum – HDI	kr.	325.000,00	kr.	325.000,00
Allerede udbetalt	kr.	-78.509,25	kr.	-78.509,25
Selvrisiko	kr.	-15.000,00	kr.	-15.000,00
Resterende dækningssum pr. dags dato	kr.	231.490,75	kr.	231.490,75
Endelig udbetaling	kr.	212.550,03	kr.	231.490,75
Samlet udbetaling fortaget af HDI	kr.	291.059,28	kr.	310.000,00

Med henvisning til ovenstående udregning, kan det konkluderes at HDI som følge af deres afgørelse, har stillet sig selv bedre på bekostning af Klager. Tillige må det konstateres, at HDI, såfremt sagen skulle hovedforhandles, uanset eventuelt tilkendte sagsomkostninger, ville skulle have udbetalt det fulde dækningsmaksimum fratrullet en selvrisiko.

Forsikringsankenævnet har i afgørelsen af 2. november 2006, sag nr. 47.791, anført:

Ankenævnet for Forsikring

5.

100719

'... advokaten med rette har hævet sagen, og at det er usandsynligt, at klageren ved retsforlig ville være blevet tillagt omkostninger. At selskabet ikke, som forsikringsbetingelserne foreskriver, har godkendt forliget, kan ikke føre til andet resultat, når der ikke er grundlag for at antage, at et retsforlig ville have ført til et mere gunstigt resultat for klageren og retshjælpsforsikringselskabet i så henseende.' (min understregning).

Afgørelsen vedlægges som **bilag 6**.

Afsluttende bemærkes, at HDI fortsat ikke har udbetalt det af dem anførte beløb, og Klager som følge heraf fortsat ikke har modtaget udbetaling i henhold til det af HDI allerede anerkendte beløb.

Jeg skal igen opfordre HDI til at udbetale det anmeldte beløb for at undgå rentetilskrivninger.

-ooo0ooo-

Det kan herefter konkluderes, bl.a. med henvisning til ovenstående afgørelse, at HDI ikke er berettiget til at foretage et forholdsmæssigt fradrag i dækningssummen som følge af forligets indgåelse, og at HDI som følge heraf skal udbetale dækning i henhold til den fremsendte salærredegørelse (bilag 3)."

Selskabets advokat har den 4/12 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klagen angår det forhold, at HDI har foretaget et fradrag i udbetalingen under retshjælpsforsikringen, svarende til et konservativt estimat over de omkostninger, som klager efter HDI's vurdering måtte forventes at være blevet tilkendt, såfremt det i et mellem klager og klagers modpart indgået forlig (uden selskabets forudgående godkendelse heraf) var blevet overladt til retten at træffe afgørelse om fordelingen af sagsomkostninger.

SELSKABETS BEMÆRKNINGER

Klager indgik den 8. februar 2023 forlig med modparten i en sag, hvortil HDI havde meddelt tilsagn om retshjælpsdækning. Ifølge forliget accepterede modparten at betale kr. 850.000 + moms til klager til fuld og endelig afgørelse af sagen. Klager havde oprindeligt ved sagsanlæg i 2019 nedlagt en påstand om betaling af kr. 750.000 som følge af hævdede mangler ved nogle regnvandsbede og støjvolde på klagers areal.

Under sagen blev der afholdt syn og skøn med henblik på at afdække omfanget af manglerne. Skønsmanden konstaterede bl.a. omfattende skader på drænledninger, og anslog udbedringsomkostningerne til kr. 1.200.000, jf. skønsmandens svar på delspørgsmål 2.

På baggrund af skønserklæringen kan det lægges til grund, at klager utvivlsomt fik medhold for mere end den oprindelige beløbsmæssige uenighed mellem parterne.

Som **bilag A** og **bilag B** vedlægges klagers stævning af 29. september 2019 og skønserklæringen af 26. januar 2021.

Som angivet ovenfor indgik klager og modparten i starten af 2023 forlig, hvorefter modparten betalte klager kr. 850.000 + moms og altså dermed mere end 140 % af påstandsbetøbet. Selvom klager på baggrund af forliget (klart) måtte anses for vindende part, og at klager derfor som altovervejende udgangspunkt havde krav på omkostninger fra modparten, fremgik følgende af forliget i forhold til spørgsmålet om sagsomkostninger (jf. bilag 3, pkt. 1.2):

'Parterne afholder endeligt de skønsmkostninger, som parterne på nuværende tidspunkt har afholdt, ligesom hver Part bærer egne advokatomkostninger.'

Som angivet indledningsvis indgik klager forliget uden forinden at søge godkendelse af omkostningsspørgsmålet hos HDI.

Om virkningen af, at omkostningsspørgsmålet hverken er overladt til retten eller godkendt af selskabet, som i denne sag, anfører Wiisbye på side 387-388 i 'Retshjælpsforsikringen' følgende:

'... trods manglende henvendelse fra sikrede om forudgående godkendelse skal [forsikringen] yde retshjælpsdækning i det omfang, det må antages, at den manglende henvendelse ikke har været af betydning for omkostningsfordelingen. Hvis selskabet (eller retten ved omkostningsfastsættelse) må formodes at ville have godkendt omkostningsfordelingen, skal det yde fuld retshjælpsdækning i overensstemmelse med forliget. Må det antages, at selskabet (eller retten ved omkostningsfastsættelse) kun ville have godkendt en anden fordeling, skal retshjælp ydes i samme omfang som i tilfælde af denne anden fordeling.'

...

Ved vurderingen af, i hvilket omfang selskabet ville have godkendt omkostningsfordelingen, forsøger man i praksis at skønne, hvorledes en domstol ville have afgjort spørgsmålet, såfremt dette var begæret påkendt af retten.'

På ovenstående baggrund og særligt henset til, at modparten ved forliget betalte klager mere end påstandsbetøbet ifølge stævningen, samt at klager må forventes at være blevet tilkendt omkostninger, såfremt spørgsmålet var blevet påkendt af retten, er det HDI's opfattelse, at det af HDI foretagne fradrag i dækningen under retshjælpsforsikringen er både rimeligt og i overensstemmelse med gældende praksis, idet klager efter HDI's opfattelse reelt har 'foræret' sagsomkostninger væk til ugunst for retshjælpsforsikringen med henblik på at opnå et for klager mere gunstigt resultat i relation til forligsbetøbet.

I sin klage har klager henvist til Ankenævnet for Forsikrings afgørelse af 2. november 2006, AK 47.791, til støtte for klagers synspunkt om, at 'HDI ikke er berettiget til at foretage et forholdsmæssigt fradrag i dækningssummen som følge af forligets indgåelse'. HDI bemærker herved, at klageren i AK 47.791 i medfør af forliget alene fik delvist medhold i sagen, og at nævnet i sin afgørelse lagde afgørende vægt på, at det var 'usandsynligt, at klageren ved retsforlig ville være blevet tillagt omkostninger'.

AK 47.791 adskiller sig således fra nærværende sag på det afgørende punkt, at klager i denne sag har fået mere end fuldt medhold for sit krav i sagen ved indgåelse af forliget, hvorfor kendelsen ikke kan tages til indtægt klagers synspunkter.

Som 'dokumentation' for det af klager forfægtede synspunkt om, at HDI ved det foretagne fradrag i udbetalingen under retshjælpsforsikringen skulle have opnået en bedre retsstilling på bekostning af klager, har klager videre henvist til et 'alternativt forløb', hvor klager søger skønsmæssigt at op-

gøre sagens omkostninger, såfremt sagen var afsluttet ved en eventuel hovedforhandling. Klager har i den forbindelse anført, at det ikke ville have været muligt at indgå et forlig med modparten, hvor det tilkom retten at træffe afgørelse om fordelingen af sagsomkostninger.

Klagers opgørelse af sagens omkostninger, såfremt sagen var afsluttet ved en eventuel hovedforhandling, kan ikke understøtte, at omkostningsspørgsmålet ville være blevet afgjort på en for klager mere gunstig måde, såfremt spørgsmålet var blevet påkendt af retten, og det fremhæves, at det påhviler klager at sandsynliggøre, at klager ikke ville være blevet tilkendt omkostninger eller et lavere omkostningsbeløb end den af HDI foretagne fradrag, hvis spørgsmålet var overladt til retten.

Det er endvidere HDI's opfattelse, at klagers opgørelse af omkostningerne til gennemførelse af et 'alternativt forløb' indeholder skønsmæssige beløb, som er meget, meget høje. F.eks. skønner klager, at det ville koste kr. 190.000 at forberede og gennemføre en hovedforhandling i sagen, hvilket på basis af de af HDI's anerkendte salærtakster under retshjælpsforsikringen er svarer til en arbejdsbyrde på knap 120 timer arbejdstimer.

Sammenfattende er det HDI's opfattelse, at det i en situation som den foreliggende, hvor klager har undladt at forelægge selskabet (eller retten) forliget og dermed omkostningsspørgsmålet, påhviler det klager at sandsynliggøre, at den manglende forelæggelse ikke har haft betydning for omkostningsspørgsmålet.

På denne baggrund kan klagers alternative opgørelse ikke tillægges vægt, og klager har ikke sandsynliggjort, at det af selskabet foretagne fradrag i dækningen under retshjælpsforsikringen er urimeligt, eller at sagens omkostninger tilkendt klager ville være blevet fastsat til et lavere beløb, såfremt spørgsmålet var blevet pådømt af retten, hvorfor HDI har været berettiget til at foretage et fradrag i dækningen som sket."

Klagerens advokat har i brev af 12/1 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist bemærkes, at det fortsat er Klagers klare opfattelse, at HDI har foretaget uberettiget fradrag i Klagers retshjælpsdækning, og at HDI skal anerkende, at Klager er berettiget til at modtage udbetaling af den anmodede dækningssum uden forholdsmæssigt fradrag.

Helt overordnet har HDI og deres repræsentant mistet orienteringen i sagen, når der fra deres side primært lægges vægt på, at Klager ville være blevet tilkendt sagsomkostninger, hvis sagen var endt med forligsresultatet efter en hovedforhandling. Klager har aldrig påstået det modsatte, men Klager har derimod gjort gældende, at de nødvendige/relevante forudsætninger for et sådant resultat ikke – nødvendigvis – var til stede, og derfor savner det mening at tale om et hypotetisk resultat af en hovedforhandling. Faktum er derimod, at sagen 1) var belastet af høje sagsomkostninger, 2) var omfattet af stor usikkerhed i forhold til tolkningen af skønstemaet og 3) var nået til et punkt, hvor den gode rådgivning var 'tag pengene', fordi risikoen ved et fortsætte sagen, var større end en mulig gevinst. I den forbindelse fremhæves det, at Klager jo skal egenfinansiere store dele af en kommende udbedring, og derfor savner enhver form for omtale af Klager 'som vinder af sagen' mening.

Klagers supplerende bemærkninger

HDI begrunder deres fradrag med følgende:

'... særligt henset til, at modparten ved forliget betalte klager mere end påstandsbeløbet ifølge stævningen, samt at klager må forventes at være blevet tilkendt omkostninger, såfremt spørgsmålet var blevet påkendt af retten, er det HDI's opfattelse, at det af HDI foretagne fradrag i dækningen under retshjælpsforsikringen er både rimeligt og i overensstemmelse med gældende praksis, idet klager efter HDI's opfattelse reelt har 'foræret' sagsomkostninger væk til ugunst for retshjælpsforsikringen med henblik på at opnå et for klager mere gunstigt resultat i relation til forligsbeløbet.' (Egen markering)

Tillige henviser HDI til et citat fra 'Retshjælpsforsikringen' af Wiisbye. Det understreges, at der er tale om en teoretisk juridisk betragtning, og ikke retspraksis, hvorfor det ikke kan anses som dokumentation for, at det af HDI foretagne fradrag, er rimeligt eller i overensstemmelse med gældende praksis.

For overblikkets skyld, vil de to forhold (understreget i ovenstående citat) blive behandlet særskilt nedenfor.

Påstandsbeløbet

HDI anfører følgende:

'Som angivet ovenfor indgik klager og modparten i starten af 2023 forlig, hvorefter modparten betalte klager kr. 850.000 + moms og altså dermed mere end 140 % af påstandsbeløbet. Selvom klager på baggrund af forliget (klart) måtte anses for vindende part, og at klager derfor som altovervejende udgangspunkt havde krav på omkostninger fra modparten, fremgik følgende af forliget i forhold til spørgsmålet om sagsomkostninger (jf. bilag 3, pkt. 1.2)...'

Indledningsvist bemærkes, at HDI har anført, at Klager har modtaget mere end 140 % af påstandsbeløbet. Dette er forkert. Klager har, såfremt der tages udgangspunkt i påstandsbeløbet på kr. 750.000,00 og forligsbeløbet på kr. 850.000,00, modtaget 113,3 % af påstandsbeløbet.

Det bemærkes, at sagen blev anlagt i 2019, og der i den nedlagte påstand, var taget udtrykkeligt forbehold for, at påstandsbeløbet kunne forhøjes. En revision af påstandsbeløbet i sager som nærværende (sager hvor der gennemføres syn og skøn) er almen kendt praksis, og det synes som værende en naturlig del af sådanne sager.

For god ordens skyld havde påstanden følgende ordlyd, jf. bilag A:

'Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 750.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.

Der tages forbehold for at forhøje påstandsbeløbet efter modtagelsen af endelig skønserklæring.'

Jeg skal henvises til, som tillige anført af HDI, at det af skønserklæringen under besvarelsen af spørgsmål 1.5, delspørgsmål 2, fremgår, at udbedringsomkostninger vedr. regnvandsbedene kan estimeres til kr. 1.200.000,00. Såfremt der ikke var indgået forlig i sagen, ville Klager naturligvis – og i overensstemmelse med det i påstanden anførte – have forhøjet påstandsbeløbet, om end det samtidig fremhæves – igen – at der var stor usikkerhed omkring placeringen af ansvaret for en række af de konstaterede mangler, idet flere medlemmer af Grundejerforening, muligvis havde beskadiget hele eller dele af arealerne foran deres respektive ejendomme. Det er derfor forkert, når HDI drager en konklusion om, at modparten i sagen 'bare' ville være blevet tilpligtet at betale alle udbedringsomkostningerne.

Forventet tilkendte omkostninger

Undertegnede er bekendt med, at Klager har modtaget kr. 850.000,00 + moms som led i forliget, og at den oprindelige påstand var kr. 750.000,00 + moms, dog synes HDI alene at foretage deres vurdering af, hvorvidt Klage ville være blevet tilkendt sagsomkostninger, med udgangspunkt i disse beløb, og ikke i sagen som helhed.

HDI henviser til, at Klager har 'foræret' sagsomkostningerne væk til ugunst for HDI. Dette er faktisk forkert, og undertegnede stiller sig uforstående over det anførte. Sagsomkostninger er naturligvis et væsentligt moment for begge parter i en forligssituation, herunder hvorvidt spørgsmålet om omkostningsfordelingen skal overlades til retten. Sagsomkostningerne var i nærværende sag et vigtigt og afgørende moment for parterne, og det anses for overvejende sandsynligt, at parterne ikke havde indgået forlig, og slet ikke et forlig med det opnåede forligsbeløb, såfremt omkostningsfordelingen skulle overlades til retten.

Det understreges, at HDI er forpligtet til at se på sagen i sin helhed, herunder sagens alternative forløb, såfremt der ikke var blevet indgået forlig.

Der er undertegnedes vurdering, at en gennemførelse af hovedforhandlingen ikke ville have ført til et mere gunstigt resultat for Klager, og derved HDI, idet dækningsmaksimummet under alle omstændigheder ville være overskredet væsentligt. I forlængelse heraf henvises igen til forsikringsankenævnets afgørelsen af 2. november 2006, sag nr. 47.791, hvorefter det kan lægges til grund, at HDI ikke kan foretage fradrag i dækningssummen som følge af HDI's manglende forhåndsgodkendelse af forliget, idet der i sagen ikke er grundlag for at antage, at retsforlig ville have ført til et mere gunstigt resultat for Klager og derved HDI, jf. nærmere nedenfor.

Ved en gennemgang af skønserklæringen, synes det tydeligt, at der er væsentlige argumenter som taler imod Klagers sag herunder – men ikke udelukkende – henvises til, at skønserklæringen ikke fastlægger hvem der er ansvarlig for skaderne, hvorfor skønserklæringen ikke entydigt kunne danne grundlag for at pålægge modparten i sagen ansvaret. Som tidligere anført, herskede der derimod stor tvivl om, hvorvidt de enkelte medlemmer (Læs: Klager) havde gjort sig delvist skyldige som følge af kørsel på området.

Med henvisning til ovenstående, synes det klart, at Klager alene kan anses som den vindende part i sagen, fordi det lykkedes at sikre et betydeligt beløb ved forlig.

-ooo0ooo-

HDI henviser tillige til det af Klager anførte 'alternative sagsforløb', herunder særligt til de af Klager anførte omkostninger til salær for arbejde frem til sagens afslutning, kr. 190.000,00 inkl. moms.

Som anført i opgørelse, jf. klagen, er beløbet salær for arbejderne forbundet med sagen frem til dens endelige afslutning, herunder salær for varetagelse af supplerende syn og skøn, udarbejdelse og indlevering af supplerende processkrifter, udarbejdelse af omfattende spørgertema til parts- og vidneforklaringer samt forberedelse og deltagelse i minimum to dages hovedforhandling. Salær svarende til kr. 190.000,00 inkl. moms synes derfor rimeligt i den givende sag.

Det bemærkes, at undertegnede som led i opgørelsen, har lagt til grund, at Klager ville vinde rets-sagen trods dette ikke er givet, jf. det ovenfor anførte. Som følge heraf, er det også lagt til grund, at Klager ville modtage sagsomkostninger svarende til det som HDI har vurderet Klager ville modtage (kr. 125.000,00), ligesom undertegnede har taget udgangspunkt i det af HDI fastsatte salær, idet jeg dog skal understrege, at dette fortsat ikke accepteres.

HDI stiller altså sig selv mere gunstigt, end hvis sagen var blevet hovedforhandlet. Et moment som HDI ikke synes at have fundet interesse i at behandle, idet HDI alene har haft fokus eventuelle sagsomkostninger, og ikke den samlede sag.

-ooo0ooo-

HDI har herved ikke har varetaget Klagers interesse i sagen. Derimod stiller HDI sig selv bedre, idet HDI anvender det indgåede forlig som en mulighed for at udbetale mindre i dækningsmaksimum, trods der i sagen har været væsentligt højere omkostninger, og sagens alternative forløb ville have resulteret i, at HDI skulle udbetale den fulde dækningssum.

Undertegnede skal derfor fastholde det i klagen anførte. HDI er derfor ikke berettiget til at foretage et forholdsmæssigt fradrag i dækningssummen som følge af forligets indgåelse, og at HDI som følge heraf skal udbetale dækning i henhold til den fremsendte salærredegørelse (bilag 3).

Afsluttende bemærkes, at HDI fortsat ikke har udbetalt det af HDI anerkendte beløb."

Selskabets advokat har i brev af 30/1 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Det er selskabets opfattelse, at klagers argumentation baserer sig på en række misforståelser af faktisk og retlig karakter.

Som anført af klager i det supplerende indlæg, nedlagde klager ved stævning af 29 september 2019 (jf. bilag A, s. 2) følgende påstand:

'Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 750.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.'

Ved forliget indgået mellem klager og klagers modpart har modparten betalt klager kr. 850.000 + moms, dvs. i alt kr. 1.062.500 inkl. moms.

Såfremt klager måtte have ment sig berettiget til betaling af momsbeløbet fra modparten, og ønskede at opnå dom herfor, så skulle der have været nedlagt påstand herom. Klagers påstand i stævningen er imidlertid opgjort til i alt kr. 750.000, og den beløbsmæssige forskel mellem påstands- og forligsbeløbet udgør derfor kr. 312.500 (kr. 1.062.500 – kr. 750.000), hvilket betyder, at klager har modtaget 140 % af påstandsbeløbet ved indgåelsen af forliget med modparten.

HDI bemærker herved, at klager også har angivet at have modtaget kr. 850.000 + moms, dvs. i alt kr. 1.062.500, fra modparten som led i forliget (jf. klagers supplerende indlæg, s. 2)

Det er derfor forkert, når klager anfører, at klager ved indgåelse af forliget med modparten alene har modtaget 113,3 % af påstandsbeløbet.

I det supplerende indlæg anfører klager endvidere på s. 1, at det ved vurderingen af nærværende sag 'savner [...] mening at tale om et hypotetisk resultat af en hovedforhandling'. Dette udsagn synes at være udtryk for, at klager bestrider, at et retshjælpsforsikringsselskab kan foretage fradrag i dækningen, når sikrede har undladt at forelægge omkostningsspørgsmålet for selskabet i forbindelse med indgåelse af forlig. I givet fald er klagers synspunkt i direkte strid med såvel Ankenævnets praksis og den juridiske litteratur.

Det følger således af talrige afgørelse fra Ankenævnet, at retshjælpsforsikringsselskabet i tilfælde af manglende henvendelse fra sikrede om forudgående godkendelse af et forlig uden rettens mellemkomst alene er forpligtet til at yde dækning i det omfang, det må antages, at indgåelsen af forliget har været uden betydning for omkostningsfordelingen.

Michael S. Wiisbye anfører det i *Retshjælpsforsikringen*, 1 udg., 1994, s. 387-388, således [min understregning]:

'Når sikrede har undladt at forelægge selskabet (eller retten) spørgsmålet, synes det efter ankenævnets opfattelse at påhvile sikrede at sandsynliggøre, at de manglende forelæggelse ikke har haft betydning for omkostningsspørgsmålet [...]

Ved vurderingen af, i hvilket omfang selskabet ville have godkendt omkostningsfordelingen, forsøger man i praksis at skønne, hvorledes en domstol ville have afgjort spørgsmålet, såfremt dette var blevet begæret påkendt af retten.'

På baggrund af ovenstående forekommer det besynderligt, når klager anfører, at det 'savner [...] mening at tale om et hypotetisk resultat af en hovedforhandling', idet rettens udmåling af sagsomkostninger notorisk foretages med udgangspunkt i principperne i retsplejelovens §§ 312 og 313.

Det følger af retsplejelovens § 312, stk. 1, at når en part har fået fuldt medhold, skal den tabende part erstatte den vindende part dennes udgifter ved retssagen.

Dette skal sættes i forhold til, at klager – som ved forliget har opnået betaling for mere end 140 % af påstandsbeløbet ifølge stævningen – klart må anses for vindende part, og at klager derfor måtte forventes at være blevet tilkendt omkostninger fra modparten, såfremt spørgsmålet var blevet påkendt af retten.

I ovennævnte sammenhæng kan henvises til flere afgørelser fra Ankenævnet, herunder AK 17.870, 41.752, 83.1174 og 96.889.

I sagen i AK 41.752 havde sikredes advokat på samme måde som i nærværende sag undladt at forelægge omkostningsspørgsmålet for selskabet inden indgåelse af forlig. Selskabet anførte følgende for Ankenævnet [min understregning]:

'Da tvisten er afsluttet med at modparten dels har foretaget udbedringer dels har foretaget omleveringer må vi konstatere - trods det at vor kunde har fået medhold i betragteligt omfang - at advokaten intet har gjort for at forhandle sig til 'delvis tillæggelse af omkostninger' hos modparten, jfr. principperne i Rpl § 312, og det indgåede forlig er ikke blevet os forelagt til godkendelse før bindende aftale var indgået. På den baggrund har vi - rent skønsmæssigt - reduceret advokatens afregningskrav med sædvanlig selvrisko og med et beløb på kr. 5.000,00, som vi skønner burde være 'forligsforhandlet hjem' fra modparten, jfr. vor skrivelse af 24. januar 1996 til advokaten. Den

foretagne afregning fastholdes bl.a. med henvisning til Wiisbye siderne 384 - 390, navnlig siderne 387 - 388.'

I afgørelsen udtalte Ankenævnet [min understregning]:

'Nævnet finder med tilstrækkelig stor sandsynlighed, at en domstol, såfremt omkostningsspørgsmålet var blevet forlagt retten til bedømmelse, ville pålægge modparten at bære en del af klagerens sagsomkostninger. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har foretaget en reduktion i erstatningen som sket...'

Videre kan henvises til afgørelsen i AK 83.174, hvor Ankenævnet udtalte følgende [min understregning]:

'I forbindelse med forligsforhandlingerne har klagerens advokat undladt at rette henvendelse til selskabet, før der blev indgået bindende aftale om, at hver part skulle bære egen udgift til advokat. Nævnet finder, at selskabet i en sådan situation ikke hæfter for en omkostningsfordeling, der afviger fra, hvad en domstol ville have fastsat.'

Nævnet bemærker endvidere, at retsplejelovens regler ikke er til hinder for, at sagsomkostninger ved en senere retssag om erstatningens størrelse kræves dækket af modparten.

Da nævnet må lægge til grund, at klagerne ved det indgåede forlig har fået medhold i den sag, der er meddelt retshjælpsdækning til, finder nævnet, at modparten burde have betalt klagerens udgift til advokat. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at dække de sagsomkostninger, som kunne være krævet af modparten.'

Det er således ikke korrekt, når klager hævder, at HDI's synspunkt i sagen udelukkende hviler på teoretiske betragtninger, idet synspunktet tillige (klart) understøttes af gældende Ankenævnspraksis.

På denne baggrund fastholdes det, at det fradrag, som HDI har foretaget i dækningen, er både rimeligt og i overensstemmelse med gældende praksis.

I det supplerende indlæg anfører klager endvidere følgende på s. 3 [min understregning]:

'Sagsomkostninger er naturligvis et væsentligt moment for begge parter i en forligssituation, herunder hvorvidt spørgsmålet om omkostningsfordelingen skal overlades til retten. Sagsomkostningerne var i nærværende sag et vigtigt og afgørende moment for parterne, og det anses for overvejende sandsynligt, at parterne ikke havde indgået forlig, og slet ikke et forlig med det opnåede forligsbeløb, såfremt omkostningsfordelingen skulle overlades til retten.'

Klagers bemærkning herom synes at underbygge selskabets opfattelse af, at klager ved indgåelse af forliget reelt har 'foræret' sagsomkostninger væk på selskabets bekostning for at opnå et for klager mere gunstigt resultat i forligsbeløbet.

Så meget desto mere mener HDI, at HDI har været berettiget til at foretage dækningsfradrag som sket i den konkrete sag.

Sammenfattende fastholder HDI, at selskabet i en situation som den foreliggende, hvor klager har undladt at rette henvendelse til selskabet, før der blev indgået bindende aftale om, at hver part skulle bære egne omkostninger, ikke hæfter for en omkostningsfordeling, der afviger fra, hvad en domstol ville have fastsat, jf. bl.a. AK 83.174.

Ankenævnet for Forsikring

13.

100719

HDI fastholder videre, at det på baggrund af forliget, hvor klager modtog et beløb svarende til 140 % af den nedlagte påstand, må lægges til grund, at klager klart har fået medhold i den sag, der er meddelt retshjælpsdækning til, og at klager derfor ville være blevet tilkendt sagsomkostninger fra modparten, såfremt spørgsmålet var blevet påkendt af retten.

Set i lyset af disse kendsgerninger samt den ovenfor citerede praksis og litteratur har HDI har været berettiget til at foretage et fradrag i dækningen som sket."

Klagerens advokat har i brev af 6/3 2024 til nævnet bl.a. anført:

"HDI fastholder fortsat, at Klager i nærværende sag må anses som værende den vindende part. Dette er ikke korrekt.

Det fastholdes, at den udarbejdede skønserklæring ikke fastlægger, hvem der har ansvaret for de påførte skader, hvorfor skønserklæringen ikke danner tilstrækkeligt bevis for at pålægge modparten ansvaret i sagen. Derimod herskede der stor tvivl om, hvorvidt de enkelte medlemmer (Læs: Klager) havde gjort sig delvist skyldige som følge af kørsel på området.

Følgende fremgår skønserklæringen (Bilag B), side 9, Ad. 1):

'Det er imidlertid ikke muligt at skønne, om hvem der har forvoldt disse skader, og hvornår skaderne er opstået.'

Med henvisning til skønserklæringen og særligt ovenstående synes det klart, at Klager alene kan anses som den vindende part i sagen, fordi det lykkedes at sikre et betydeligt beløb ved forlig, og at der i sagen ikke er grundlag for at antage, at gennemførelse af hovedforhandlingen ville have ført til et mere gunstigt resultat for Klager og derved HDI.

-ooo0ooo-

HDI henviser tillige til afgørelse fra Ankenævnet, AK 41.752. Hertil skal det bemærkes, at sagen adskiller sig væsentligt fra nærværende sag og derfor ikke kan tillægges betydning. Jeg skal bl.a. henvise til, at den anførte afgørelse omhandler et fradrag udgørende kr. 5.000. Til sammenligning har HDI i nærværende sag foretaget et fradrag pålydende kr. 125.000.

HDI lægger ydermere vægt på, at Ankenævnet i den pågældende afgørelse med tilstrækkelig stor sandsynlighed fandt, at en domstol ville have pålagt modparten at bære en del af klagerens sagsomkostninger. Hertil bemærkes det, at der i nærværende sag ikke foreligger en sådan 'tilstrækkelig stor sandsynlighed.' Henset til det ovenfor citerede fra skønserklæringen (bilag B) må det i stedet lægges til grund, at der herskede stor tvivl om, hvilken part der i sagen skulle bære ansvaret.

-ooo0ooo-

Undertegnede skal derfor fastholde det i klagen anførte. HDI er derfor ikke berettiget til at foretage et forholdsmæssigt fradrag i dækningssummen som følge af forligets indgåelse, og HDI skal som følge heraf udbetale dækning i henhold til den fremsendte salærredegørelse (bilag 3)."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af stævning af 29/9 2019 fremgår bl.a.:

"Påstand:

Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 750.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.

Der tages forbehold for at forhøje påstandsbeløbet efter modtagelsen af endelig skønserklæring.

...

Sagens problemstillinger:

Nærværende sag omhandler to problemstillinger i relation til sagsøgtes overdragelse af fællesarealerne inden for projektområdet ... til sagsøger:

- 1) Manglende nedsivningsevne/funktionalitet af regnvandsbede inden for projektområdet.
- 2) Støjvolde opført i strid med den gældende lokalplan med forkerte hældninger, hvilket giver en række praktiske problemer for sagsøger samt en øget vandpåvirkning af projektområdet, fordi støjvoldene – ligesom regnvandsbedene – har en begrænset eller ingen nedsivningsevne."

Af skønserklæring af 26/1 2021 fremgår bl.a.:

"8. Den overordnede ramme for syn og skøn

...

Skønsforretningen omhandler overordnet to forhold i relation til rekvisitus' overdragelse af fællesarealer tilknyttet projektområdet ... til rekvisirenten.

Det er rekvisirentens opfattelse, at rekvisitus har overdraget fællesarealerne med mangler, som ifølge rekvisirenten består i:

- 1) manglende nedsivningsevne i og evt. dimensionering af regnvandsbede,
- 2) støjvolde opført i strid med gældende lokalplan inkl. dispensationer samt manglende nedsivningsevne og
- 3) udfald på belysning i projektområdet ..., som ikke synes opført iht. gældende forskrifter.

Det er modsat rekvisitus' opfattelse, at rekvisitus ikke har overdraget fællesarealerne mangler. Hertil bemærkes følgende:

- 1) Det er rekvisitus' opfattelse, at regnvandsbedene ikke var behæftet med fejl – og desuden var udført fagmæssigt korrekt – på tidspunktet for overdragelsen af fællesarealerne. Det er derimod rekvisitus' opfattelse, at problemerne med regnvandsbedene skyldes efterfølgende arbejder på de solgte grunde, blandt andet i forbindelse med udlægning af stabilgrus og kørsel over regnvandsbedene.
- 2) Det er rekvisitus' opfattelse, at støjvoldene er opført i overensstemmelse med Kommunens dispensation til lokalplanen. Det bemærkes i denne sammenhæng, at rekvisitus ikke har opført alle støjvoldene, idet en del af støjvoldene allerede var tilstede inden rekvisitus' erhvervelse af ejendommen. De støjvolde som rekvisitus har ladet opføre, er efterfølgende – ifølge rekvisitus – godkendt af kommunen.

Parterne ønsker som følge af ovenstående belyst, hvorvidt regnvandsbedene er opført i overensstemmelse med dagældende forskrifter og branchebeskrivelser samt om støjvolde er opført i

overensstemmelse med den gældende lokalplan inkl. dispensationer hertil og/eller om støjvolde-
ne mangler nedsivningsevne.

Endeligt skal skønsmanden undersøge, hvorvidt belysningen i projektområdet installeret i over-
ensstemmelse med gældende forskrifter og normer samt om belysningen i øvrigt virker efter hen-
sigten.

...

Spørgsmål 1 (Regnvandsbede):

...

1.2.

Skønsmanden bedes besvare, hvorvidt det må anses for sædvanligt i forbindelse med udvikling af
et projektområde som ..., at regnvandsbede etableres forud for opførelse af ejendomme på de
enkelte matrikler.

Såfremt skønsmanden måtte besvare spørgsmålet helt eller delvist bekræftende, bedes skøns-
manden vurdere, hvorvidt det må anses for sædvanligt at regnvandsbede etableres på en sådan
måde, at disse kan tåle en vis form for overkørsel i forbindelse med opførelsen af ejendomme på
de enkelte matrikler uden at funktionaliteten af regnvandsbedene nedsættes helt eller delvist.

1.3.

Skønsmanden bedes i forlængelse af sin besvarelse af spørgsmål 1.1. og 1.2. kommentere på,
hvorvidt overkørsel af regnvandsbedene med tungt maskinel efter disses udførelse kan have med-
ført en nedsat nedsivningsevne og i bekræftende fald bedes skønsmanden nærmere redegøre
herfor.

Skønsmanden bedes inddrage konklusionerne i sagens bilag 9 i sin redegørelse, således parterne
har mulighed for at lokalisere/forstå eventuelle forskelle.

...

1.5.

Såfremt skønsmanden måtte finde, at regnvandsbedene enten;

- 1) ikke er udført i overensstemmelse med de på overførelsestidspunktet gældende forskrifter
og/eller branchebeskrivelser eller i overensstemmelse med den gældende lokalplan (bilag 8),
- 2) ikke opfylder de på overførelsestidspunktet gældende normkrav for nedsivningsevne eller
- 3) ikke er korrekt dimensioneret for hele eller dele af projektområdet ...,

bedes skønsmanden redegøre for relevante udbedringstiltag samt prissætte disse, således regn-
vandsbedene er opført korrekt med normal nedsivningsevne og behørig dimensionering.

Skønsmanden bedes udspecificere udbedringstiltagene samt inddrage eventuelle omkostninger til
byggeplads, projektering m.v. i de skønnede udbedringsomkostninger.

...

Svar på spørgsmål 1.2:

Svar på 1. delspørgsmål:

Nogle kommuner, herunder ... Kommune, er inden for de seneste omkring 10 år begyndt at an-
lægge regnbede i forbindelse med hel eller delvis afvanding af vejarealer. Ikke to projektområder
er helt ens, men så vidt skønsmanden ved, så kan det ikke siges at være sædvanligt i forbindelse
med udvikling af projektområder som fx ... at etablere regnbede forud for opførelsen af ejen-
domme på de enkelte matrikler.

Skønsmanden peger på, at følgende er angivet i § ... i Lokalplan ... (citater): 'Før arealer inden for lo-
kalplanområdet kan sælges og anvendes til boligformål, skal regnbede og regnvandsbassin, jfr. §

... og § ..., være etableret.' Skønsmanden anser det dog for uhensigtsmæssigt at etablere regnvandsbede forud for opførelse af ejendomme på de enkelte matrikler i området ...

Svar på 2. delspørgsmål:

Selvom svaret på 1. delspørgsmål er benægtende, så besvares sidste del af spørgsmål 1.2. Funktionen af regnvandsbede og overkørsel af regnvandsbede, som de aktuelle, indebærer to principielt modsat rettede funktionskrav. Græstæpper og underliggende muldlag har sædvanligvis god nedsivningsevne, men dårlig egenskab med hensyn til at udgøre et kørefast underlag. Kørefaste underlag/belægninger har gode bæreevneegenskaber, men som regel dårlige nedsivningsegenskaber. Overkørsel med køretøjer komprimerer muldlaget og mindsker nedsivningsevnen.

Begge egenskaber 'god nedsivningsevne' og 'god kørefasthed' kan opnås ved brug af skærvelag, der kombinationen disse egenskaber. Da skærver er relativt dyre, så fravælges det oftest at benytte disse.

Svar på spørgsmål 1.3:

Det skønnes, at overkørsel af regnvandsbede med tungt materiale efter regnvandsbedenes udførelse samt efterfølgende overkørsel med personbiler vil medføre en nedsat nedsivningsevne.

Det øvre lag i de aktuelle regnvandsbedene er et græstæppe og muldlag, der er uegnet som kørefast underlag for både erhvervs- og privatkøretøjer. Græstæpper og underliggende muldlag har sædvanligvis god nedsivningsevne. Overkørsel komprimerer muldlaget og mindsker nedsivningsevnen.

Overkørsel med køretøjer i byggeperioden og i den efterfølgende permanente fase, hvor privatkøretøjer skal ind på og ud fra de enkelte matrikler fordrer et stabilt bærelag at køre på. Komprimerede stabile bærelag indeholder hyppigt stabilt grus, og lag af komprimeret stabilt grus anses for at have ringe nedsivningsevne.

Den opbygning af regnvandsbede, der fremgår af bilag 9, er i hovedtræk følgende: Øverst et muldlag, derunder komprimeret stabilt grus og herunder lag af ral i forskellige stenstørrelse omkring og over drænrøret. Af disse lag skønnes det kun at være muldlaget, der vil undergå nedsat nedsivningsevne ved overkørsel med tungt materiel.

...

Svar på spørgsmål 1.5:

Svar på 1. delspørgsmål:

Det skønnes, at regnbedene ikke er udført i modstrid med punkt 2) og 3) af de tre angivne forhold, men at punkt 1) ikke er opfyldt, når skønsmandens undersøgelser lægges til grund.

Ad 1):

På udførelsestidspunktet fandtes der ingen gældende forskrifter og/eller branchebeskrivelser for de aktuelle regnbede, og med hensyn til disse forhold skønnes det, at regnbedene ikke er udført i modstrid med den gældende lokalplan (bilag 8).

Vedrørende selve opbygningen af drænkonstruktionen i regnbedene, så har de udførte prøvegravninger, jf. erklæringsbilag 2, vist, at opbygningen af regnbedene på tidspunktet for skønsmanden undersøgelser, ikke overholder krav og vejledning givet i afsnit 4.2 i Drænnormen DS 436.

Den udførte TV-inspektion har påvist, at der er et stort antal skader på selve drænledningerne. Jf. svar 2. delspørgsmål af spørgsmål ID, er der ved den udførte TV-inspektion konstateret 45 stk. klasse 3 skader og 23 stk. klasse 4 skader.

Det er imidlertid ikke muligt at skønne, om hvem der har forvoldt disse skader, og hvornår skaderne er opstået. En del af begrundelsen for dette skøn er, at skønsmanden ikke tidligere har konstateret eller hørt om så fejlbehæftede ledningsarbejder for nyanlagte drænsystemer.

Ad 2):

På udførelsestidspunktet var der ingen normkrav til nedsivningsevnen, jf. svar på spørgsmål 1.1.

Ad 3):

Drænledningerne skønnes at være korrekt dimensioneret, jf. Svar på spørgsmål 1.4.

Jf. referatet 'Ad spørgsmål ID' (side 5) blev det aftalt at udføre en TV-inspektion af alle strækninger af drænledningerne langs med ... Resultaterne af denne TV-inspektion er givet i erklæringsbilag 6. Det fremgår af erklæringsbilag 6, at der er talrige større og store fejl på drænledningerne.

Svar på 2. delspørgsmål:

Med baggrund i skønsmandens undersøgelser, hvor der både er konstateret et stort antal skader på drænledningerne, og også at drænkonstruktionen ikke overholder krav og retningslinjer i Drænnormen DS 436, så skønnes det, at en total fornyelse af de to kredse af drænledninger er relevant.

Med et stort rundt tal anslås omkostningen til fornyet lægning af de to kredse af drænledninger at andrage 1,2 millioner kroner ekskl. moms.

Ved den anslåede pris er det forudsat, at

- Drænledningerne har en samlet længde på 1.030 lbm.
- Der graves en 0,6 m bred og 0,9 m dyb rende i eksisterende drænlednings tracé. Alt materiale i denne rende bortskaffes og erstattes med en ny drænkonstruktion, der overholder krav og retningslinjer i afsnit 4.2 i Drænnormen Ds 436.
- Den tiltænkte trugform etableres i regnbedene.
- Eksisterende overkørsler mellem vej og privat matrikel reableres generelt som de forefindes i dag; hvor ejendommens flisebelagte arealer dækker regnbedet i grundens fulde bredde, eller i stort omfang (>50%), afgør grundejerforeningen, hvad der skal ske.
- Omkostninger til byggeplads og projektering er indeholdt i den anslåede omkostning.
- De eksisterende brønde (kuppelriste) er intakte og erstattes ikke."

Af klagerens advokats salærredegørelse af 13/12 2022 fremgår bl.a.:

"Sagen ... er nu afsluttet ved retten i ... (med et lille forbehold, jf. nærmere), hvorfor jeg tillader mig at fremsende en anmodning om udbetaling af retshjælpsdækning på vegne af min klient Grundejerforeningen ...

Parterne indgik efter den afholdte retsmægling den 22. november 2022 et forlig. For nuværende foreligger der ikke en endelige forligstekst, idet jeg skal henvises til e-mail af 29. november 2022, hvori vilkårene for forliget bekræftes af modparten. Når den endelige forligstekst foreligger, vil forsikringen naturligvis modtage kopi heraf.

E-mail af 29. november 2022 vedlægges nærværende skrivelse.

Denne anmodning skal derfor også ses som en anmodning om forsikringsselskabets accept af forliget og dets indhold.

Modparten vil i forbindelse med sagens afslutning betale kr. 850.000,00 + moms til min klient. Den

oprindelige hovedstol i forbindelse med sagens anlæg lød på kr. 750.000,00. Der har efterfølgende været afholdt syn og skøn i sagen, hvor udbedringsomkostninger estimeret til kr. 1.000.000-1.200.000 + moms. For god ordens skyld bemærkes, at min klient ikke er momsregistreret.

Parterne har aftalt, at hver part bærer egne omkostninger, samt afholder omkostningerne til syn og skøn i henhold til den fordeling, som allerede har fundet sted, dvs. kr. 96.009,25 afholdes af modparten, mens kr. 96.009,25 afholdes af min klient. Fordelingen af sagsomkostninger må anses som værende til min klients fordel sammenholdt med den procesrisiko, som påhviler sagen.

På baggrund af ovenstående blev sagen ikke hovedforhandlet (planlagt til den 1. og 2. oktober 2024), idet parternes advokater dog har haft længerevarende forhandlinger forinden parterne, nåede til enighed. Det oplyses, at sagen på tidspunktet for forligsindgåelsen har været genstand for to kæremål omkring supplerende syn og skøn samt habilitet hos skønsmanden, afholdelse af syn og skøn, afholdelse af flere telefoniske retsmøder samt omfattende skriftudveksling over en 3-årig periode (2019-2022).

Ved forsikringens ønske vil sagens samlede og omfattende materiale blive fremsendt.

I forlængelse af ovenstående fremhæves det, at arbejdsopgaverne med sagen bl.a. har omfattet følgende:

- Gennemgang af omfattende sagsmateriale, herunder bilagsmateriale,
- Varetagelsen af syn og skøn med deltagelse i skønsforretning samt gennemgang af skønserklæring indeholdende tekniske specifikationer samt korrespondance med sagens parter og skønsmanden omkring løbende afklaring af spørgsmål,
- Varetagelsen af kæremål i forbindelse med eventuelt afholdelse supplerende syn og skøns ved ny skønsmand,
- Varetagelsen af kæremål i forbindelse med skønsmanden honorar,
- Udarbejdelse af processkrifter,
- Gennemgang af modpartens processkrift samt dertilhørende bilag,
- Afholdelse af møder med klienter,
- Deltagelse i flere telefoniske retsmøder med dommer og modpart,
- Adskillige drøftelser omkring forligsmæssig løsning af sagen mellem parterne forinden afholdelse af retsmægling,
- Diverse sekretær- og juristarbejde samt
- Varetagelse af sagen i øvrigt.

Ankenævnet for Forsikring

19.

100719

Omkostningerne forbundet med retsmægling er ikke medtaget i opgørelsen nedenfor.

Sagen havde ved dennes anlæggelse en økonomisk værdi på kr. 750.000,00, men er efterfølgende blevet forhøjet på baggrund af det gennemførte syn og skøn. Det fremhæves, at min klient ved forliget opnår et betydeligt højere beløb, nemlig kr. 1.062.500 inkl. moms! Grundet sagens omfang, og min dertilhørende allokerede tid til sagen, herunder afholdelse af syn og skøn, to kæremål, længere forligsforhandlinger med modparten, samt sagens i øvrige konkrete omstændigheder, er det min klare opfattelse, at normaltaksten for sådanne sager skal fraviges.

Mit salær i sagen andrager - under henvisning til sagens forløb - i alt kr. 268.000,00 ekskl. moms, svarende til 90 advokattimer, 75 øvrige juristtimer og 25 sekretærtimer, altså i alt 190 arbejdstimer. Det bemærkes, at der ud over de anførte timer, er påløbet tid på sagen forinden sagen overgik til [klagerens advokat], hvilket dog ikke afregnes særskilt med afskrives som led i sagens afslutning i henhold til nærværende anmodning.

For god ordens skyld bemærkes, at undertegnede tillige har varetaget sagen i forbindelse med den afholdte retsmægling, hvorfor ovenfor anførte arbejder ikke afspejler den samlede forbrugte tid på sagen.

Med henvisning til nedenstående opgørelse, og med respekt for forsikringens tidligere udbetaling, den allerede fratrasket selvrisiko, samt dækningsmaksimum på kr. 325.000,00, skal jeg således anmode om betaling af kr. 231.490,75 fra min klients retshjælpsforsikring, jf. nærmere nedenfor.

Sagsomkostninger

Overført til domstolsstyrelsen – 02.03.2021	kr.	9.150,00
Overført til domstolsstyrelsen – 31.08.2021	kr.	400,00
Diverse udlæg*	kr.	3.000,00
Salær inkl. moms – Retsmægling*	kr.	25.000,00
Sagsomkostninger i alt	kr.	493.559,28
 Sagsomkostninger relaterede til retssagen ¹	kr.	465.559,28
Tidligere betalt af hhv. forsikring og klient	kr.	- 93.509,25
Tilgodehavende dags dato	kr.	372.050,03
 Dækningsmaksimum – forsikringen	kr.	325.000,00
Selvrisiko	kr.	- 15.000,00
Tidligere udbetalt af forsikringsselskab	kr.	- 78.509,25
Resterende dækningssum pr. dags dato (udbetaling)	kr.	231.490,75

Samlede opgørelse

Tilgodehavende – [redacted] pr. dags dato	kr.	372.050,03
Resterende dækningssum (udbetaling)	kr.	- 231.490,75
Tilgodehavende – [redacted] efter udbetaling fra forsikringen	kr.	140.559,28
<i>(opkræves hos klienten iht. tidligere aftale samt varsel om udgifter ud over dækningssum. Tillige opkræves omkostninger til udlæg samt den afholdte retsmægling kr. 28.000,00)</i>		

Under hensyntagen til forsikringens dækningsmaksimum anmodes på baggrund af ovenstående om udbetaling af kr. 231.490,75.

...

1 Sagsomkostninger fratrukket omkostninger markeret med * (udlæg samt salær – retsmægling)"

Af mail af 22/12 2022 fra selskabets advokat til klagerens advokat fremgår bl.a.:

"I forlængelse af det fremsendte har jeg noteret, at parterne, efter den afholdte retsmægling d. 22. november 2022, indgik et forlig, hvorefter modparten accepterer at betale i alt kr. 850.000 + moms, i alt kr. 1.062.500,00 inkl. moms, under forudsætning af at modparten har mulighed for at afløfte momsen. Derudover har jeg noteret, at det i forliget er aftalt, at hver part bærer egne omkostninger til advokat, samt allerede afholdte omkostninger forbundet med syn og skøn i henhold til den fordeling, som allerede har fundet sted.

På vegne af selskabet kan vi ikke godkende et forlig som det foreliggende. Dette skyldes at det er vores vurdering, at din klient på baggrund af forligets indhold må betragtes som den vindende part, og derfor som udgangspunkt også må formodes at ville blive tilkendt fulde, eller delvise sagsomkostninger i forbindelse med en eventuel omkostningsafgørelse. Som følge heraf er det vores vurdering, at det i forligsteksten som minimum bør overlades til retten at træffe afgørelse om fordelingen af sagens omkostninger. I den forbindelse skal jeg venligst henvise til vores mail af d. 1. november 2022, hvoraf vi gør opmærksom på, at et eventuelt forlig skal godkendes af selskabet, medmindre det i forligsteksten overlades til retten at træffe afgørelse omkring fordeling af sagens omkostninger.

For så vidt angår din salærindstilling skal jeg i forlængelse af vores mail af 1. november 2022 ligeledes bemærke, at retshjælpsforsikringen er indstillet på at dække omkostningerne forbundet med gennemførelsen af retsmæglingen, idet det er vores vurdering, at retsmæglingen har medført at forsikringstager overordnet set har opnået et positivt resultat, hvorfor omkostningerne i retshjælpsmæssig sammenhæng kan anses for at være afholdt med rimelig grund.

Du bedes derfor venligst fremsende en revideret salærindstilling hvor omkostningerne forbundet med retsmæglingen tillige medregnes. Derudover skal jeg for god ordens skyld venligst bede dig fremsende kopi af din tidsregistrering forbundet med arbejdet i retshjælpssagen.

Herefter vil vi vende tilbage med en opgørelse over retshjælpssagens samlede omkostninger, herunder ligeledes en fastsættelse af dit salær for arbejdet forbundet med retshjælpssagen."

Af mail af 11/1 2023 fra selskabets advokat til klagerens advokat fremgår bl.a.:

"Indledningsvist har jeg noteret, at der endnu ikke er indgået et formelt forlig, og at I derfor anmoder om selskabets godkendelse af et forlig som tidligere beskrevet, hvorefter modparten accepterer at betale i alt kr. 850.000 + moms, i alt kr. 1.062.500,00 inkl. moms, under forudsætning af at modparten har mulighed for at afløfte momsen, samt at hver part bærer egne omkostninger.

Som jeg kan forstå på dig, så har fokus i forligsforhandlingerne i høj grad været på at maksimere modpartens betaling af de estimerede udbedringsomkostninger til din klient, ligesom at det er din klare forventning, at modparten ikke vil acceptere, at det i forliget overlades til retten at træffe afgørelse omkring fordeling af sagens omkostninger. Dertil kommer, at det er din forventning at der vil skulle gennemføres nyt syn og skøn ved anden skønsmand, såfremt det ikke lykkes opnå en forligsmæssig løsning, hvilket naturligvis vil påføre sagen yderligere omkostninger.

Efter at have foretaget en revurdering af sagen er det fortsat vores vurdering, at din klient på baggrund af forligets indhold ville være blevet tilkendt fulde eller delvise sagsomkostninger i forbindelse med en eventuel omkostningsafgørelse.

Vi har naturligvis forståelse for, at din klient i forbindelse med forligsforhandlingerne har forsøgt at maksimere modpartens betaling af de estimerede udbedringsomkostninger, men dette sker derved – reelt – på bekostning af de forventede tilkendte sagsomkostninger, der ville være kommet selskabet til gode.

Når det er sagt, så er vi – af hensyn til forsikringstagers ønske om en snarlig afslutning af sagen – på vegne HDI dog indstillet på at acceptere et forlig som det foreliggende, såfremt det i forbindelse med opgørelsen af retshjælpssagens samlede omkostninger accepteres, at selskabet foretager et forholdsmæssigt fradrag i dækningen svarende til de skønsmæssigt estimerede tilkendte omkostninger.

Baseret på sagens oplysninger og en sagsgenstand på kr. 750.000 er det vores forventning, at din klient i forbindelse med en eventuel omkostningsafgørelse ville være blevet tilkendt ca. (og næppe under) kr. 100.000 inkl. moms til dækning af advokatudgift, samt de fulde afholdte omkostninger forbundet med syn og skøn i alt kr. 98.509,28 og omkostninger til retsafgift på ca. kr. 10.000.

Vi er uanset dette – og under hensyntagen til risikoen for forøgede omkostninger ved et nyt syn og skøn – dog indstillet på, at der alene foretages et skønsmæssigt fastsat fradrag i dækningen på i alt kr. 125.000 svarende til et meget konservativt estimeret tilkendt omkostningsbeløb inkl. moms. Vi skal ikke lægge skjul på, at der efter vores vurdering er tale om en mere end rimelig løsning under de givne omstændigheder.

Herefter vil retshjælpssagens samlede omkostninger kunne opgøres som følger:

Salær (90 advokattimer + 75 juristtimer)	Kr.	234.000,00
+ moms	Kr.	58.500,00
Omkostninger til syn og skøn	Kr.	96.009,28
Idømte kæremålsomkostninger	Kr.	2.500,00
Gebyr ...	Kr.	2.500,00
Omkostninger til Domstolsstyrelsen	Kr.	9.550,00

Ankenævnet for Forsikring

22.

100719

Sagens samlede omkostninger	Kr.	403.059,00
Skønsmæssigt fastsatte tilkendte omkostninger	Kr.	-125.000,00
Tidligere udbetalt	Kr.	-78.509,25
Selvrisiko	Kr.	-15.000,00
I alt til udbetaling	Kr.	184.549,75

Ved salærfastsættelsen er der lagt vægt på, at det følger af retshjælpsforsikringsbetingelserne, at salær til egen advokat afregnes med maksimalt kr. 1.600 excl. moms per time. Vi har derfor skønsmæssigt honoreret juristtimer med kr. 1.200 excl. moms per time.

For så vidt angår medgået tid til brug af advokatsekretær, er disse indeholdt i det fastsatte advokatsalær.

Lad os endelig høre om I kan tiltræde ovenstående, idet vi i så fald vil anmode selskabet om, at beløbet overføres til jeres klientkonto."

Af underskrevet forlig af 8/2 2023 fremgår bl.a.:

"1. FORLIG

1.1

Retssagen forliges mellem parterne til fuld og endelig afgørelse ved, at [modparten] betaler kr. 850.000,00 + moms svarende til kr. 1.062.500,00 til Grundejerforeningen.

Forligsbeløbet deponeres på Grundejerforeningens advokats klientkonto senest 2 hverdage efter Parternes underskrivelse af forliget til sikkerhed for forligets opfyldelse.

...

Det er aftalt, at betalingen af forligsbeløbet sker ved, at Grundejerforeningen aftaler med den eller de udførende entreprenører, at disse skal sende fakturaer på udførte arbejder + moms til [modparten]. [Modparten] betaler herefter fakturaerne direkte til entreprenørerne indtil hele forligssummen er opbrugt, jf. nærmere nedenfor.

Det deponerede beløb frigives til [modparten] i takt med [modpartens] betaling af fakturaer vedrørende udbetaling af regnvandsbedene ved tredjemand og udlægning af slidlag på vejen samt øvrige afhjælpningstiltag ved tredjemand, som Grundejerforeningen måtte finder påkrævet og som [modparten] faktureres for. Det deponerede beløb frigives løbende ved [modpartens] fremsendelse af dokumentation betalingen af entreprenørens fakturaer.

Grundejerforeningen betaler desuden eventuelle resterende dele af entreprenørernes tilgodehaver, dvs. ethvert beløb der måtte overstige forsikringssummen. Grundejerforeningen sikrer, at entreprenøren har accepteret, at [modparten] alene hæfter for betalingen af kr. 850.000,00 + moms.

Såfremt [modparten] ikke senest den 1.12.2024 har modtaget fakturaer fra entreprenører på kr. 850.000,00 + moms frigives der er beløb fra depotkontoen svarende til momsen af differencen mellem moms af kr. 850.000,00 og moms af det beløb, som [modparten] har modtaget fakturaer for ekskl. moms (og betalt). Forliget vil herefter være endeligt, således at Grundejerforeningen ikke kan kræve noget yderligere beløb af [modparten].

Eksempel:

- [Modparten] har ved forliget deponeret kr. 850.000,00 + moms, i alt kr. 1.062.500,00
- Pr. 1.12.2023 har [modparten] modtaget fakturaer for og betalt kr. 500.000,00 + moms = kr. 625.000
- Der frigives kr. 87.500,00 til [modparten] og kr. 350.000,00 til Grundejerforeningen. Forliget er herefter endeligt.

1.2

Forliget mellem parterne medfører, at samtlige af de krav, der er omfattet af retssagen, og samtlige af de krav, som parterne på tidspunktet for indgåelsen af nærværende forligsaftale kendte eller burde have kendt – herunder Grundejerforeningens krav i relation til udlægningen af slidlag – bringes til fuld og endelig afgørelse.

Parterne afholder endeligt de skønsmkostninger, som parterne på nuværende tidspunkt har afholdt, ligesom her Part bærer egne advokatombkostninger."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"Forsikringen dækker følgende ombkostninger:

- a) Ombkostninger til salær mv. til egen advokat, dog maks kr. 1.600 excl. moms pr. time.
- b) Ombkostninger til salær mv. til modpartens advokat som foreningen måtte blive pålagt at betale til modparten af domstol eller voldgiftsret eller ombkostninger til modparten, som er godkendt af selskabet.
- c) Udgifter til syn- og skøn. I det omfang ombkostningerne vedrører udenretligt syn og skøn er det en betingelse, at ombkostningerne er godkendt af forsikringsselskabet, medmindre resultatet af syns- og skønsrapporten giver rimelig grund til at fortsætte sagen.
- d) Andre ombkostninger, herunder ombkostninger til specialisterklæringer, såfremt disse er indhentet med godkendelse af selskabet.
- e) Positive dokumenterbare ombkostninger som foreningen eller bestyrelsesmedlemmer måtte pådrage sig i forbindelse med tvisten - f.eks. rejseombkostninger, tabt arbejdsfortjeneste mv.

Forsikringen dækker ikke følgende ombkostninger:

- a) Ombkostninger der ikke er afholdt med rimelig grund vedrørende tvister, der ikke forudgående er anmeldt til forsikringsselskabet, f.eks. fordi de ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand, eller fordi sagen ikke skønnes at kunne gennemføres med et for foreningen gunstigt resultat til følge."

Nævnet udtaler:

Klageren anmodede om retshjælpsdækning til en retssag vedrørende mangler ved regnvandsbede og støjvolde. I stævningen nedlagde klageren påstand om betaling af 750.000 kr. Der blev taget forbehold for at forhøje påstandsbetøbet efter modtagelsen af endelig skønserklæring.

Selskabet meddelte tilsagn om retshjælpsdækning. Der blev afholdt syn og skøn og retsmægling, og parterne indgik forlig. Klageren bad om selskabets godkendelse af forliget, hvorefter modparten skulle betale 850.000 kr. + moms svarende til 1.062.500 kr. til klageren. Hver part bar egne advokatombkostninger og allerede afholdte skønsombkostninger. Selskabet afviste at godkende forliget, idet selskabet vurderede, at klageren måtte betragtes som den vindende part og derfor ville være blevet tilkendt sagsombkostninger i forbindelse med en eventuel ombkostningsafgørelse. Selskabet anførte, at det i forligsteksten skulle overlades til retten at træffe afgørelse om fordelingen af sags ombkostninger.

Selskabet opgjorde retshjælpssagens samlede ombkostninger, og selskabet foretog et skønsombæssigt fradrag i dækningen på 125.000 kr. svarende til et estimeret tilkendt ombkostningsbeløb. Sagens parter underskrev herefter forliget.

Klageren ønsker, at selskabet skal udbetale dækning i henhold til den fremsendte salærredegørelse uden forholdsmæssigt fradrag som følge af forliget.

Klageren har anført, at selskabet ved den reviderede salærredegørelse ikke har medtaget ombkostninger afholdt til retsmægling til trods for, at selskabet har meddelt, at dette ville blive dækket. Selskabet har tillige opgjort advokatens salær til 292.500 kr. og ikke 335.000 kr. Klageren har anført, at det har været et afgørende moment i forbindelse med forligsdrøftelserne, at hver part skulle bære egne ombkostninger, herunder afholde egne ombkostninger til syn og skøn, og det anses for overvejende sandsynligt, at parterne ikke havde indgået forlig, hvis ombkostningsfordelingen skulle overlades til retten. En gennemførelse af hovedforhandlingen ville ikke have ført til et mere gunstigt resultat for klageren og derved selskabet, idet dækningsmaksimummet ville være overskredet væsentligt. Det videre sagsforløb ville – udover forberedelse og gennemførelse af hovedforhandling – have indbefattet afholdelse af nyt syn og skøn ved en ny skønsmand, herefter et eventuelt supplerende syn og skøn samt udarbejdelse og indlevering af yderligere processkrifter – arbejder svarende til mindst 50-75 advokattimer. Desuden er en retssag forbundet med en vis procesrisiko, en risiko som var væsentligt større, end det som eventuelt kunne vindes.

Klageren har anført, at der i den nedlagte påstand var taget udtrykkeligt forbehold for, at påstandsbeløbet kunne forhøjes, og såfremt der ikke var indgået forlig i sagen, ville klageren have forhøjet påstandsbeløbet. Klageren har anført, at skønserklæringen ikke fastlægger, hvem der har ansvaret for de påførte skader, hvorfor skønserklæringen ikke danner tilstrækkeligt bevis for at pålægge modparten ansvaret i sagen. Derimod herskede der stor tvivl om, hvorvidt de enkelte medlemmer havde gjort sig delvist skyldige som følge af kørsel på området. Med henvisning til ovenstående synes det klart, at klageren alene kan anses som den vindende part i sagen, fordi det lykkedes at sikre et betydeligt beløb ved forlig.

Selskabet har anført, at klageren har undladt at rette henvendelse til selskabet, før der blev indgået bindende aftale om, at hver part skulle bære egne omkostninger, hvorfor selskabet ikke hæfter for en omkostningsfordeling, der afviger fra, hvad en domstol ville have fastsat. Klageren modtog et beløb svarende til 140 % af den nedlagte påstand, hvorfor det må lægges til grund, at klageren klart har fået medhold i sagen, og at klageren ville være blevet tilkendt sagsomkostninger fra modparten, hvis spørgsmålet var påkendt af retten. Selskabet har anført, at klagerens alternative opgørelse ikke kan tillægges vægt, og at klageren ikke har sandsynliggjort, at selskabets fradrag er urimeligt, eller at sagens omkostninger tilkendt klageren ville være blevet fastsat til et lavere beløb, hvis spørgsmålet var pådømt af retten.

Nævnet bemærker, at spørgsmålet om berettigelsen og størrelsen af advokatens salær henhører

under advokatmyndighederne, og en eventuel uenighed herom ikke kan afgøres af nævnet.

I forbindelse med forligsforhandlingerne efter det afholdte syn og skøn har klageren valgt at indgå bindende aftale. Da klageren ses i alt væsentlighed at have fået medhold i sagen, finder nævnet, at modparten burde have betalt ihvertfald en del af klagerens udgifter til advokat og syn og skøn. Forliget – om at hver part skal bære egne udgifter til advokat og syn og skøn – går imod dette, og nævnet finder, at selskabet i denne situation ikke hæfter for en omkostningsfordeling, der afviger fra, hvad en domstol ville have fastsat.

Ankenævnet for Forsikring

26.

100719

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren i stævningen nedlagde påstand om betaling af 750.000 kr. med forbehold for at forhøje påstandsbeløbet, og at klageren ved det indgåede forlig modtog et beløb på 1.062.500 kr. Henset til at klageren har modtaget et noget højere beløb end påstået, kunne parterne i forliget enten have aftalt en omkostningsfordeling, som tog højde for dette udfald af sagen, eller parterne kunne have overladt det til retten at træffe afgørelse om fordelingen af sagens omkostninger, som ikke angik selve retsmæglingen.

Nævnet kan på den baggrund ikke kritisere, at selskabet har foretaget et skønsmæssigt fradrag i dækningen på 125.000 kr. Nævnet henviser til sag 41752, 58237, 83174 og 96889. Nævnet finder, at der herved samlet ydes klageren et passende beløb til dækning, også når henses til, at omkostningerne til retsmæglingen skal dækkes.

Det som klageren i øvrigt har anført – herunder at en videreførelse af retssagen med gennemførelse af hovedforhandling ville have medført, at forsikringens dækningsmaksimum ville være overskredet – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings